

gegrift; men wordt moe van het lezen, maar dan heft men het hoofd op en ziet de reine blauwe lucht boven zich en den modernen levenden mensch voor zich, den rustigen Romein met opgeheven hoofd en den wijden mantel los om zich heen geslagen. Neen, Napels, ge hebt niets van dat alles; ge hebt uw Vesuvius en ge hebt uw golf, ge hebt uw vriendelijkheid en uw zorgeloosheid, maar ge weet niet wat rust en classicisme is, ge weet niet eens wat decorum, behoorlijkheid, fatsoenlijkheid is. Ge woelt en schreeuwt en gilt, ge eet en drinkt, ge kamt en kapt u, ge flirt en kookt en braad; ge zingt en danst of weent en lijdt, en dat alles op straat voor ieders oogen; geheimen hebt ge niet voor ons; wij mogen alles zien in 't volle licht der zon, en ge

Koopman uit de volksbuurt.

lacht ons nog vroolijk toe en vraagt of wij mee willen doen. Denkt u een straat, *) driemaal zoo breed als de Kalverstraat, maar waar in 't midden nauwelijks plaats overblijft voor een rijtuig, en waar ge stapvoets dient te gaan om geen kinderen onder de wielen te krijgen. Steenen en ijzeren kookkachels met koperen pannen, waarin macaroni, zeeslakken, tomaten koken midden in de straat. Met zijn handen haalt de verkooper de lange slierten, die ge in stof en zon in rijen hebt zien te drogen gehangen om en buiten Napels, uit het onoogelijke sap, strooit er evenzoo met zijn handen wat geraspte kaas

*) Strada del Porto.